

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNA
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Câteva sfaturi și îndemnuri pentru preoți.
Nevinovăția . . . . . Pr. Ion Goron.
Conferința pastorală a preoților din
tractul Ludușului . . . . . Pr. A. Eftimie.

Apel pentru sinistrați.
Cronică.
Circulară oficială. — Concursuri pentru întregirea
parohiilor: Deag, Icelandul-mare și Cupșeni.

Câteva sfaturi și învățături pentru preoți.

În Buletinul episcopiei Hușilor, numărul 6—7/1930, am aflat la partea oficială o scrisoare pastorală adresată preoților din acea eparhie de către P. Sfinția Sa episcopul Iacov. Fiind scrisă cu adâncă înțelepciune, bazată pe o largă experiență de arhipăstor sufletească, ne facem plăcerea să o împărtășim și preoților noștri cu mici prescurtări, cu dorința vie ca aceste sfaturi și învățături să le îmbrozăze zelul și râvna de a lucra în via Domnului.

1. Folosindu-ne de cuvintele dumnezeescului apostol Pavel, mai întâi: *vă aduc aminte, ca să aprindeți Darul lui Dumnezeu, care este întru voi prin punerea mânilor...* (II. Tim. I. 6.)

Această înflăcărare a Harului lui Dumnezeu vă este de trebuință, ca să vă umple de râvnă pentru casa lui Dumnezeu, încât să sluiți Domnului cu frică și cu cutremur, săvârșind sfânta Liturghie și toate celelalte slujbe dumnezeiești la timp potrivit, cu toată cinstea și evlavie cuvenită, în toate Duminecile și sărbătorile orânduie de sfânta noastră biserică. De această regularitate în săvârșirea sfintelor slujbe atârână, de altfel și regulata venire a credincioșilor la biserică; căci cum s'ar îndemna păstoriții să vină regulat la biserică, atunci când însuși păstorul le dă prilej de sminteală, lăsând ca la timpul orânduie de biserică pentru slujbă, ușile sfântului locaș să rămână încuiate? Astfel de păstori — dacă se vor găsi și unii de aceștia — vor bate zadarnic

la ușile împărăției cerurilor, întocmai ca și credincioșii cari bat zadarnic la ușa — biserică.

2. Nu de mai puțină importanță este apoi și pregătirea slujitorilor altarului pentru oficierea sfintelor slujbe, atât în privința curățeniei fizice, cât și a curățeniei morale. Se știe doar ce impresie urită face un preot, care n'ar fi curat îmbrăcat sau ar merge la slujbă, fără să fi luat măsuri de curățenie trupească, ci așa cum adese ori se întoarce dela alte treburi, prăfuit și asudat. Pe când atunci când merge la biserică îmbrăcat în uniformă reglementară, având veștmintele curate și bine îngrijite, impune enoriașilor care-l văd și prin aceasta le dă și lor pildă frumoasă de îngrijire cu privire la îmbrăcămintea și curățenia trupească, cu care trebuie să se apropie de locașul Domnului.

Pentru aceste motive, la toate slujbele, fie în biserică, fie afară de biserică, preotul va trebui să meargă îmbrăcat cuviincios, în uniformă.

3. Dar, firește, în măsura în care este mai important sufletul decât trupul, în aceeași măsură mult mai mare trebuie să fie grija preotului pentru pregătirea sufletească, atunci când se apropie de sfântul jertfelnic și are a săvârși jertfa cea fără de sânge, la care și îngerii privind se cutremură. Cel dintâi lucru pe care trebuie să-l facă slujitorii sfântului altar, este îndepărtarea din minte a tuturor grijilor pământești; căci,

dacă și credincioșii, înainte de săvârșirea sfintei jertfe, sunt îndemnați să lepede „toată grija cea lumească“, cu cât mai mult trebuie să facă acest lucru slujitorii altarului?

În acest scop, este de nevoie ca preoții după vecernie, să nu se mai ocupe de treburi gospodărești și de interese materiale, ci să se scuture de toate grijile casnice. Să-și petreacă seara în lecturi pioase și meditații asupra predicii de a doua zi, netrecând cu vederea a-și face pravila orânduie de biserică și mai ales să citească cu multă atenție rugăciunile premergătoare sfintei Împărtășiri, care, prin cuprinsul lor mișcător, sunt cel mai potrivit mijloc de a deștepta conștiința, a produce căință în suflet pentru păcate, a determina la rugăciuni călduroase pentru dobândirea iertării — într'un cuvânt sunt cea mai nimerită pregătire a bunei dispoziții pentru sfânta slujbă și pentru primirea Sfintelor Taine.

Citească-se deci, cât mai des, îndemnul și sfaturile din Liturghier: „*Povățuire, cum se cade preotul și diaconul a săvârși slujba în sfânta biserică și a se găti spre lucrarea celor sfinte, iar mai ales la slujba Dumnezeștii Liturghii...*“, și în special capitolele cu privire la „*Pregătirea pentru slujba dumnezeștii Liturghii și împărtășirea cu sfintele taine*“ și „*Regula pentru rugăciunile ce se cade a se păzi de către cei ce se pregătesc a sluji*“.

În deosebi se atrage atențiunea clericilor asupra dispoziției din canonul 48 al sinodului din Cartagena: „*Sfintele altarului se săvârșesc de oameni ajunați*“ și asupra înfrânării celor căsătoriți, după zisa Sf. Apostol Pavel: „*Să nu opriți datoria unul altuia, fără numai din bunăvoință, la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și rugăciune*“ (I. Cor. VII, 5).

De asemenea, nu va fi de prisos ca preotul să citească de mai multe ori pericopa evanghelică de rând — iar cântăreții să fie deprinși a citi de mai multe ori Apostolul zilei respective — pentru ca a doua zi, în fața credincioșilor, ele să poată fi citite clar și la înțeles, ca să fie ușor pricpute până și de copiii, cari iau parte la dumnezeasca slujbă.

4. În timpul slujbei, atât preoții, cât și cântăreții, trebuie să dea dovadă de cea mai

adâncă pietate și să arate cel mai desăvârșit respect față de casa Domnului, în care se află, fiind astfel *pildă bună și credincioșilor*. Fac nespus de urâtă impresie, asupra celor ce iau parte la Dumnezeasca slujbă, cazurile, când preotul și cântăreții vorbesc între ei în timpul slujbei, înțelegându-se abea atunci asupra unor reguli de tipic ce sunt de urmat.

5. În legătură cu aceasta, nu mică trebuie să fie grija preotului *ca'n biserică să fie cât mai multă ordine și liniște*. Enoriașii trebuie sfătuiți și deprinși să intre în biserică fără sgomot, așezându-se fiecare la locul lor, lăsând prin mijloc cale deschisă; apoi să se ferească a umbla fără rost prin biserică sau a vorbi unii cu alții, producând turburare și neliniște. Fiecare, trecând prin mijloc pentru a se închina la sfintele icoane, sau pentru a-și aduce darul său la altar, după ce termină cu aceasta, să se întoarcă în liniște la locul său. După începerea Sfintei Liturghii, să nu se mai îngăduie nimănui a se mișca dela locul său, pentru orice motive.

6. *Orânduiala tipicului trebuie urmată întocmai, fără a se face schimbări sau inovațiuni*, căci acestea primejduesc unitatea care trebuie să domnească în biserică, iar cântarea și citirea să se facă fără grăbire, clar și cât mai bine accentuat, pentru ușurința înțelesului.

În timpul când preotul sau diaconul se află îmbrăcat cu sfintele odăjdii sau cu obiecte sacre în mână, fie în biserică, fie în casele enoriașilor, fie chiar pe cale, — cum este cazul la înmormântări și procesiuni, — trebuie să evite a vorbi cu cineva sau să răspundă la întrebările ce i s'ar pune; cel mult, dacă va fi neapărată nevoie, va face un semn, fie pentru a spune ceva, fie pentru a răspunde, rămânând a vorbi mai pe larg abia după terminarea slujbei și depunerea obiectelor sacre la locul lor.

7. La sfârșitul sfintelor slujbe, atunci când enoriașii aduc și oarecare *ofrande, împărțirea lor să se facă după dreptate*, respectându-se, fie dispozițiile regulamentare, fie obiceiul locului, evitându-se orice neînțelegeri între clerici pe această chestiune. Certurile dela împărțirea ofrandelor scad pe clerici în fața enoriașilor; apoi sunt

o dovadă de lăcomie. Să nu se uite că sf. Apostol Pavel, printre alte calități pe care le pretinde dela slujitorii altarului, este și aceia de a fi „nelăcomi“ (I. Tim. III, 3) iar sf. Apostol Petru zice: „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care o aveți, privighind asupra ei nu de silă, ci cu plăcere; nu pentru agonisită urâtă; ci cu osârdie“. (I. Petru V, 2-3).

(Urmcază)

NOUA LEGE

Nevinovăția.

„Feriți cei curați cu inima
că aceia vor vedea pe Dumnezeu“.
Mat. 5. 8.

Isus Christos iubea foarte mult pruncii, și nu odată a zis, că unora ca acestora este gătită împărăția lui Dumnezeu. Deși pedanteria pedagogică află vecinic ceva de cioplit în firea lor; deși pașii lor mărunți și iuți încurcă gravitatea pașilor celor cari vreau să pară importanți; deși gesturile lor stângace răstoarnă rânduiala artificialității; deși jocurile lor sgomotoase și chiotele lor ascuțite duc la desperare pe cel ce se crede factor important, fiindcă a ajuns la dexteritatea de a face jonglerii cu câteva idei sărăcicioase — Isus iubea copiii.

Îi avea doar' pe partea lui în lupta aprigă, pe care o purta împotriva aparenței, a artificialității, a minciunei. Ei sunt sinceritatea — părinții lor artificialitatea; ei sunt nevinovăția — părinții lor vicleșugul; ei sunt seninătatea — părinții lor desperarea; ei sunt viitorul — părinții lor trecutul. Așa cum sunt, neastâmpărați, lărmuitori, murdari, necuviincioși și îndărătnici — copiii sunt cetățenii împărăției lui Dumnezeu.

Isus îi iubea pentru *nevinovăția* lor.

Părinții depun nenumărate osteneli și au inventat un întreg arsenal de mijloace de tortură spre a putea forma copii după chipul și asemănarea lor, — Isus a venit în lume să prefacă în prunci sglobii, sburdalnici și fericiți pe cei încărunțiți în înțelepciune deșartă.

Și le zicea: „fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu“.

Acesta este doar temeiul ori cărei stăruințe omenești, izvorul viu a ori cărei re-

ligiosități: râvna după desăvârșire, după vecinicie — după Dumnezeu. A vedea pe Dumnezeu înseamnă a fi părtaș fericirii depline; înseamnă realizarea desăvârșită a stăruințelor nobile.

Aceasta țintă poate fi ajunsă — așa ne asigură Isus Christos prin cea de a șeasa fericire — numai de cei curați cu inima, ori — cu termin obicinuit în zilele noastre, — cei nevinovați.

Ca să înțelegem pe deplin ce este nevinovăția, va trebui să facem o mică cercetare psihologică a caracterului copiilor în vârsta de nevinovăție. Cari sunt trăsăturile mai evidente a acestor copii? Înainte de toate: *încrederea*. Încredere deplină în iubirea, bunătatea și voința de a-i îngriji a părinților. Nici odată nu se îndoiește de „adevărul“ cuvintelor și faptelor oamenilor cari îl încunjură. Din aceasta încredere desăvârșită rezultă a doua însușire esențială a sufletului de copil: *sinceritatea*. „Lumina trupului este ochiul“ a zis Isus, iar' ochii copiilor reoglinesc totdeauna ceia ce este în sufletul lor. Copilul nu poate să ascundă nimic: bucuria ori supărarea, boala, năcazul, dorințele toate sunt imprimare pe fața lui gingașe și exprimate prin cuvintele, pe cari se nizește să le lege în propozițiuni înțelese.

Desigur, aceste două însușiri: încrederea și sinceritatea — sunt de nespuse de mare folos pentru copil. Întreagă existența lui depinde în mod necondiționat de ajutorul părinților. Un copil de 4 ani bunăoară, lăsat în grija propriilor lui aptitudini ar muri în cele dintâi 24 ore. De unde pot afla părinții dorințele lui? Dela el, fiindcă nu le ascunde, ci le exprimă cu sinceritate și cu încredere. Aceste două însușiri ale copiilor îi ajută pe părinți să le sară în ajutor ori de câte ori e nevoie. Iar' părinții și frații mai răsăriți fac tot posibilul să asigure pe seama celui mic o existență plăcută, fericită.

Feriți cei curați cu inima!

În raporturile noastre cu Dumnezeu și cu oamenii, Isus Christos ne-a pretins aceste două însușiri a sufletului nevinovat de copil: încredere și sinceritate. Și a zis: unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

Încredere și sinceritate față de Dumnezeu Tatăl. Întocmai ca a copilului mic, existența noastră depinde întru toate de Tatăl nostru ceresc — aceasta este teza fundamentală a credinței propovăduite de Mântuitorul. „Fără voia lui nici un fir de păr nu se schimbă pe capul nostru“. Știindu-se într'o astfel de dependență absolută față de Dumnezeu, încrederea lui față de Stăpânul ceresc a trebuit să fie nemărginită și să se manifesteze într'o adorare evlavioasă a puterii și prevedinței dumnezeiești. De aici urmează ținuta și faptele lui în lumea aceasta, așa de frumos descrise în cuvintele pe cari le reproduce cea de a 4-a evanghelie: „mâncarea mea e, să îndeplinesc voia Aceluia, care m'a trimis și să desăvârșesc fapta lui“.

Orice abatere dela acest unic scop al vieții omenești, orice gest de independență de pronia dumnezească contribuie la zădărnicierea fericirea noastră, este un păcat a cărui pedeapsă e moartea.

Încrederea în Dumnezeu și sinceritatea față de el ne ajută să avem tot aceste sentimente și față de oameni. Încrederea și sinceritatea este cel mai firesc raport posibil între oameni și se manifestează în conștiința unei apropiate înrudiri. Când va fi vie, activă, aceasta conștiință de înrudire apropiată între oameni — atunci vom putea zice: iată împărăția lui Dumnezeu este la ușe. Până atunci ea se va putea realiza abia în sufletele singuratice ale oamenilor, cari sunt în lumea aceasta, dar nu sunt din lumea aceasta.

Căci lumea aceasta nu cunoaște încă, decât într'o măsură mică, redusă între hotarele înrudirii familiare, binefacerile încrederei și ale sincerității. Deocamdată oamenii depun nenumărate stăruințe de a apare altfel decum sunt și în raporturile dintre ei tronează, nestingherită, minciuna. Aceasta, fiindcă s'au abătut dela scopul adevărat al vieții omenești, care a fost așa de frumos exprimat de cuvintele fer. Augustin: ne-ai făcut pentru tine, Doamne!

Oameni înțelepți cu drept cuvânt afirmă, că nu există altă idololatrie, decât minciuna, că idololatriu e acela, care să închină unor Dumnezei, despre cari știe, că sunt mincinoși.

La ce să tăgăduim: Dumnezeii, cărora se închină azi lumea se numesc bogăție, lux, desfrânare, autoritate, erudiție. Tot ce ne-a dăruit Dumnezeu spre a putea înfăptui mai ușor și mai sigur între noi împărăția lui Dumnezeu, oamenii au ridicat pe soclul altarelor lor de închinare și să proștern cu ardoare înaintea lor, deși știu, că sunt Dumnezei streini, mincinoși.

Și dacă Dumnezeii cărora ne închinăm sunt mincinoși, cultul lor potrivit este vicleșugul, iar urmarea firească: plângerea și scrâșnirea dinților.

Isus a venit în lume să-i facă pe oameni să înțeleagă acest adevăr. Vor înțelege vre-o dată? Am firma credință, că nu e îndepărtat timpul acela. Datoria noastră imediată e, să atragem neconținut atențiunea oamenilor asupra adevărului mântuitor: fericirea supremă e a „vedea pe Dumnezeu“, care este Binele și Desăvârșirea, iar spre a o ajunge trebuie să te apropii cu încredere și cu sinceritate de Dumnezeu și de oameni deopotrivă. Să fi curat cu inima.

Dacă considerăm fericirile ceia ce sunt ele într'adevăr, *decalogul Testamentului nou*, atunci aceasta fericire este porunca centrală, temelul celorlalte. Poți fi blând, drept, milostiv, făcător de pace și martir al lui Christos chiar — și din calcul viclean, fățarnic, de a te apropia de semenii tăi pe aceasta cale și să-i folosești apoi pentru scopurile tale diavolești. Dela Adam și până azi toate credințele, toate religiunile și-au avut fariseii lor și — cciace e tragic — chiar farisei de bună credință.

Să ne ferim de a cădea în greșala acestora. Cuvintele psalmistului să ne fie pavază: „Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele“.

Pr. Ion Goron.

Apel pentru sinistrați.

Păzește-ne Doamne de foc și de inundații.

Ruga fierbinte ce din adâncul sufletului înălțăm către Atotputernicul, nu a ferit de foc și de inundații pe mulți dintre concețtenii noștri din diferitele localități a teritoriului scumpei noastre Români, ca Mă-

năstirea din Ilfov, Vălenii din Basarabia, Sascut, Bacău, Roman și mai ales cei din orașelul Borșa din Maramureș, care a fost aproape complet distrus.

În diferite aceste părți, vrednici gospodari cu sârmanii lor copii, au rămas fără adăpost și muritori de foame în ghiarele mizeriei.

Cer și rog din toată inima, mila tuturor pentru sârmanii noștri frați, să dăm cu toții dela mic la mare ajutorul nostru pe listele de subscripții, cumpărând și timbrul sinistraților de 1 leu, ce s'a aprobat de minister și lansat de comitetul Meu, pentru ajutorarea sinistraților.

MARIA

Sinaia, 24 August 1930.

Ofrandele benevole și sumele subscrise pe listele ce s'au lansat, se vor trimite Băncii Naționale a României pe numele „Comitetului Central pentru ajutorarea Sinistraților“, București, calea Victoriei 89, sau la sediul comitetului.

Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților aflat sub Înalta președinție a M. S. Reginei, funcționează dela 1926, el și-a întins activitatea în întreaga țară, a despăgubit sinistrații depe tot cuprinsul României cu peste 34 milioane lei, a reclădit întregul cartier sinistat din Bacău, etc.

CONFERINȚE PREOȚEȘTI
ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința pastorală a preoțimii din tractul Ludușului.

Strălucită și grandioasă a fost ziua de 10 Iunie a. c. pentru parohia Șilea, care a avut fericita și rara ocazie, să vadă aproape toată preoțimea tractului, înălțând rugile către sferile divine, iar în mijloc având pe însuș P. C. părinte protopop. Am zis fericită ocazie, pentru că parohienii din Șilea sunt prin excelență creștini — și deci e o mulțumire sufletească pentru ei, faptul că n'au fost înconjurați, — iar rară, pentru că situația geografică nu-i permite prea dese vizite de această natură.

La ora 8¹/₂, conform programului, se începe serviciul divin în sobor, la care, de remarcat e faptul, că s'a scurs atât de uni-

form, ca și când unul și acelaș preot ar fi slujit; iar strana a fost la înălțime prin cântărețul din parohia Deag.

La sfârșitul sf. liturghii a predicat pr. Gh. Stan, despre „Pogorirea Duhului Sfânt“, predică la înălțimea sărbătorii, arătate fiind toate binefacerile pogoririi de acum aproape două mii de ani, peste sfinții apostoli, și mai mult — prin comparație eloquentă, — bunurile sufletești, ce decurg totdeauna din călduroasa primire, pe care unii creștini i-o fac Sf. Duh în inimile lor.

După terminarea sf. liturghii toți preoții, în frunte cu P. C. protopop R. Popa, se îndreaptă către locul destinat cimitirului nou pentru a-l sfinți, unde, deși o căldură arzătoare, sute de creștini iau loc în amfiteatru, ascultând cu evlavie sfințirea apei și rugăciunile pentru consfințirea locașului de odihnă eternă.

La sfârșit P. C. părinte protopop rostește o frumoasă cuvântare ocazională, în care arată că: „...ori pe ce căi ar umbla omul, ori prin ce mijloace ar căuta să ajungă sus-pus, ori cât s'ar strădui în câștigarea bogățiilor, tot în acest loc își va afla sfârșitul, aici, unde „împreună sunt împărații și săracii“, aici unde este sfârșitul vieții celei obosite de pe pământ“, și o încheie cu mișcătoarele cuvinte: „îngrijiți-vă dar, ca toate căile pe cari umblați, să fie sub aripa și scutul Duhului Sfânt, pentru-ca sufletele voastre să găsească locul de cinste, de-a dreapta Fiului lui D-zeu.“

A urmat botezul poporului, după care toți preoții trec în biserică, unde P. C. părinte protopop deschide conferința printr'un cuvânt de deschidere, urmându-se cu constatarea preoților absenți.

După scurte discuții asupra predicii și asupra serviciului divin, în vederea uniformizării desăvârșite a acestuia, preoțimea în corpore se îndreaptă către casa parohială, unde s'a luat masa comună la pr. Iuliu Răduleț.

Sfârșindu-se masa, se continuă conferința, cu cetirea temei dată de Vener. Consiliu eparhial: „Ce fel de secte s'au ivit în eparhia noastră, etc.“, cetită de pr. Octavian, Nicola, care a dezvoltat-o pe larg și documentat, caracterizând sectele: Adventiștii, Bapțiștii, Pocăiții (Nazarenii) și

Studentii în Biblie, secte răspândite în număr mai mare prin eparhia noastră; a lipsit însă din tratat sectele: Secerătorii, Creștinii după Evanghelie și Penticostaliștii, cari — deși în număr mic — încă sunt infiltrate, aceștia din urmă chiar și în parohia Valea-Largă, după cum testează pr. D. Biji.

Se discută apoi modalitățile de apărare ale bisericii noastre, luând cuvântul pr. Matei Morușca, Gh. Stan, Sămărghișan etc. Și se găsesc ca arme sigure: 1. apostolatul laic, 2. predici și cuvântări dese, 3. preoțimea să-și facă cu adevărat datoria pastorală și mai ales 4. să fie de-o moralitate exemplară, nedând prilej sectanților să facă caz de viața slujitorilor sf. altar.

Intrucât vecernia nu s'a putut oficia în nici un caz, din cauza unei ploii torențiale, cu mici întreruperi, a durat dela ora 3—6, P. C. părinte protopop aduce la cunoștință câteva ordine confidentiale, după cari se fixează conferința de toamnă în parohia Cucerdea. Tot P. C. Sa încheie conferința cu o cuvântare și un apel călduros adresat tuturor, ca: „fiecare să păsească cu puteri noi în ogorul Domnului, pentru a face față astfel, atât — pe de-o parte — vremurilor critice actuale, caracterizate prin indiferentism religios mai acut ca ori-când, cât și — pe de altă parte — invaziei sectare de care s'a vorbit, căci numai atunci biserica își va cuceri iarăș — în întregime — terenul, lucind cu fală în statul românesc, ca instituție sine qua non pentru progresul lui, atât cultural cât și — mai ales — moral.“

Astfel se termină această zi de înălțare sufletească, care pentru parohienii din Șilea și mulți din satele vecine, fără deosebire de confesiune, a fost cu adevărat un prilej de întărire în credința creștină.

Fie ca și slujitorii sfântului altar din acest tract, să se întoarcă nu obosiți, ci cu puteri noi, nu indiferenți față de cele ce s'au discutat, ci lucrând cu râvnă pentru realizarea lor, dovedind astfel, că pun și ei câte o cărămidă la „edificiul regenerării bisericii și neamului nostru.“

Pr. Andrei Eftimie, Fărău.

La LIBRĂRIA EPARHIALĂ din Cluj se află de vânzare ORNATE BISERICESTI (felon, patrafir, brâu, mânecute) în culori bordo și albastre, confecționate inecșionabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500—8500 Lei.

CRONICĂ

Vizitațiune canonică la Praid. P. S. Sa Episcopul nostru *Nicolae Ivan*, în timpul cât a stat la Băile Sovata, însoțit de revizorul eparhial D. Antal, a vizitat parohia Praid. Sosind la capelă a fost întâmpinat de preotul E. *Sămărghișan*, cu crucea și cu evanghelia, urând în câteva cuvinte bun sosit. În fața capelei erau adunați șefii autorităților, reprezentanții celorlalte confesiuni și un număr destul de mare de credincioși. P. Sf. Sa întrând în capelă, după o scurtă doxologie a citit o rugăciune de binecuvântare și a rostit o cuvântare dând adevărate sfaturi părintești de bunăînțelegere și traiu creștinesc. După aceasta a vizitat casa preotului unde s'a servit o mică gustare, unde P. Sf. Sa s'a întreținut cu toți cei prezenți. A mai făcut o scurtă vizită directorului salinelor statului și apoi s'a reîntors la Băile Sovata, rămânând deplin satisfăcut de cele constatate în deosebi de Capela care se prezintă foarte bine, ca și casa în care locuște preotul.

Revenirea la ortodoxie a unor sectari din Caila. Parohia Caila cu toatecă e destul de depărtată de tren și de drumul de țară, totuși a ajuns-o sămânța neghinei sectare, ducând la rătăcire mai multe familii. După moartea regretatului preot I. Langa, parohia a fost dată în grija duhovnicească a Cuv. protosinzel Dosoștei Constantinescu, un bine pregătit ieromonah întru combaterea sectelor. Așezat acolo a început lupta de luminare a celor rătăciți. Șefii sectarilor văzându-și cuibul amenințat au opus o dârză rezistență, purtând pe preotul nostru în vre-o zece rânduri pe la parchet. Lupta a fost însă cu izbândă pentru biserica noastră, căci în ziua de 17 August c., au revenit la credința strămoșească 3 familii compuse din 3 bărbați și 5 femei. Reprimirea lor s'a făcut cu fast deosebit. Biserica noastră a fost archiplină pentru a vedea pe cei ce 6 ani de zile nu i-au trecut pragul, cât și botezul alor doi prunci de câte 4 ani. După serviciul divin Protosinzelul D. Constantinescu a adus la cunoștința credincioșilor revenirea celor a-

mintiți, felicitându-i. După botezul copiilor toți asistenții au plecat în procesiune, până la casa noilor botezați, cântând: „Câți în Hristos v'ați botezat...“ Procesiunea a trecut chiar pe ulița unde este capiștea sectarilor. Intreaga sărbătoare a făcut mare impresie și a avut răsunet în toate satele din jur. Felicităm pe părintele Constantinescu și-i dorim ca bunul Dumnezeu să-i ajute a întoarce la lumina învățaturii adevărate și restul sectarilor, a căror cetate a clătit-o cu atâta succes.

Un filantrop. Deschizându-se testamentul decedatului Corneliu Manolescu-Râmniceanu, fost primpreședinte al Curței de casație, s'a aflat că legatară universală este Academia Română care va crea din jumătatea averii rămase un fond „Nicolae Manolescu, fost primar al Capitalei“ pentru ajutorarea copiilor săraci din clasele primare și secundare, iar cu ceialaltă jumătate un fond „Corneliu Manolescu-Râmniceanu“ pentru ajutorarea cantinelor școlare, primare și secundare. A mai testat apoi: Muzeului Național cele 11 tablouri pictate de Grigorescu, Asistenței publice 100.000 Lei, orfanilor de război 300.000 Lei, și pentru *reconstruirea bisericii Cioflec* din Găești 400.000 Lei. Se crede că averea întreze sumă de 30 milioane Lei. Decedatul a fost dintre puținii oameni bogați ai țării noastre care s'a gândit să și eternizeze numele prin creierea acestor fonduri de ajutorare a copiilor săraci de cari așa de puținii se îngrijesc. N'a uitat nici pe orfanii de război și nici biserica. Memoria îi va fi într'adevăr binecuvântată.

Ministerul instrucțiunii direcția învățământului secundar, normal și seminary, aduce la cunoștința tuturor că pe baza noiei legi de organizare, ministerul nu rezolvă decât chestiunile cari cad în competența sa legală. Astfel toate cererile și întâmpinările privitoare la elevi, ca: mutări dintr'o școală într'alta, dispensare de vârstă, regulări de situații etc. vor fi adresate serviciului învățământului din directoratul respectiv; înscrierile, reclamațiile în legătură cu promovările, examenele de diferență scutiri de taxe, se vor adresa numai direcțiilor școalelor. Ministerul rezolvă numai cererile de mutare a candidaților la examenul de

bacalaureat când sunt justificate prin acte oficiale anexate la cerere și acestea numai până la 1 Sept. Directoratele vor trimite ministerului spre rezolvare acele cazuri unde poate fi vorba de interpretare îndoelnică.

In Rusia se pedepsește cu muncă silnică educația religioasă. Serviciul extern al Angliei a dat de curând în traducere cel mai nou ordin al sovietelor rusești privitor la exercițiul religiunii. Conform acestuia toți cari dau educație religioasă copiilor, sunt pedepsiți cu muncă silnică, și tot asemenea și acei cari încearcă — prin orice mijloace — să întărească sentimentul religios, fac servicii religioase sau așează în văz public icoane sfinte. Preoții și călugării sunt lipsiți de ori și ce drepturi politice. — Grozavă persecuție religioasă au pornit acești anticriști.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ
Nr. 6007—1930.

CIRCULARĂ
căt-re toate oficiile protopopești și parohiale
din Eparhia Clujului.

În conformitate cu ordinul Nr. 106182/12883 al On. Minister al Cultelor, punem în vedere tuturor preoților noștrii să supraviegeze și să combată ori-ce încercare de turburare a spiritelor, îndemnând pe credincioși la liniște și ferindu-i de ațățările contra concetățenilor lor de altă confesiune sau altă origine etnică.

Vor veghea în chip activ pentru a preîntîmpina și împedeca ori-ce feliu de agitație, care ar duce la turburarea ordinei de Stat și a liniștei confesionale din parohiile lor.

În interesul liniștei publice și a siguranței Statului, preoții sunt rugați să fie foarte atenți la luarea de jurământ sau sfințirea de steaguri a diferitelor grupări și asociații, care le cer aceasta și sunt obligați să refuze pe acelea cari prin programul lor îndeamnă la nesupunere față de legile și ordinea de Stat, la ura confesională, socială sau de clase și preconizează ca atare mijloace de reacțiune, îndemnuri la constrângere, amenințare, violență, etc.

Cluj, la 25 August 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 481—1930. prot. (30) 1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I. *Deag*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ cultivabil, 4 jug. pădure și 4 jug. pășune.
4. Una zi de lucru dela fiecare familie.
5. Stola îndatinată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea cu documentele regulamentare oficiului nostru în termenul deschis, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

În caz, că nu se vor prezenta concurenți cu cvalificație de cl. I., consiliul parohial poate admite și concurenți pentru parohii de cl. II.

Toți concurenții vor prezenta act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care nu vor putea fi luați în candidare.

Luduș, la 20 August 1930.

In înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Popa, protopop.

Nr. 480—1930 prot. (29) 1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I. *Icelandul-Mare*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 60 (șase zeci) zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ cultivabil.
4. Stola îndatinată.

Se observă că viitorul paroh va putea intra în folosința sesiunii parohiale numai cu 1/I. 1931, având uzufructul pe anul în curs fostul paroh.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea cu documentele regulamentare oficiului nostru în termenul deschis, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor prezenta act de învoire dela P. S. S. nostru Episcop, fără care nu vor putea fi luați în candidare.

Luduș, la 20 August 1930.

In înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Popa, protopop.

Nr. 374—1930. of. prot. (28) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Cupșeni*, protopopiatul Lăpușului, numărul sufletelor 980, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială care se va repara ca să fie deplin corespunzătoare.
3. O merțe (30 litri) porumb nesfărmat dela fiecare familie.
4. Stolele obicinuite.

Candidații își vor înainta cererea cu actele necesare în termenul indicat la acest oficiu, având și aprobarea Prea Sf. Sale Episcopului nostru.

Candidații sunt obligați a se prezenta în parohie cu avizul prealabil al protopopului.

Din ședința Consiliului parohial în conțelegere cu oficiul protopopesic.

Târgu-Lăgușului, la 4 August 1930.

Nicolae German, adm. prot.

AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on.

preoțimi și organe parohiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla **de vânzare în rate și ICOANE SFINTE**, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul.

Cu stimă **MIHAIL SOMLYAI**
aurar.

(1) 8—12